

НАВІНКІ

30 студзеня - 6 лютага 2003

№4(83)

Кошт свабодны

Як **СЛОВО** разумець
Пуцінскі
ПОЛКУ
прэзэнт
ИГОРЬ ВІДНІЗ
на стар. 3

Кашмары
нашага гарадка

на стар. 6, 11

Кадзіраваньне:
дапамога або
шарлатанства?

Стар. 4

БАЙЦОЎСКІ КЛЮБ

Комікс на стар. 16

ВОЙНЫ У ЗАЛІВЕ
ЭПІЗОД II

Хутка на пірацкіх відэакопіях!

Навінкі ў тэстах

1. Аляксандар Лукашэнка правёў нараду па пытаннях барадзёбы з:

A) Карупцыяй

B) Прастытуцыяй

C) Апазіцыяй

2. Куды з'ездзілі ў экспедыцыю беларускія журналісты і прадстаўнікі грамадзкасці 29 студзеня?

A) У джунглі

B) У Антарктыду

C) У Беларускае пушчу

3. Як будзе называцца новая станцыя мэтро, будаўніцтва якой пачалося на гэтым тыдні?

A) Барысаўскі пакт

B) Барысаўскі тракт

C) Барысаўскі трактар

4. Хто наведаў журналіста Паўла Мажэйку, які адбывае тэрмін на «хіміі»?

A) Іншпланецяне

B) Турысты

C) Амбуладар ЗША

5. Чыё імя будзе насіць новая вуліца, якая нядаўна з'явілася ў Менску?

A) Паўлюка Багрыма

B) Паўлюка Труса

C) Паўлюка Канавальчыка

6. Які прадукт харчавання згодна статыстычным дадзеным за 2002 год беларусы сталі купляць часцей чым у мінулым годзе?

A) Рыбу

B) Мяса

C) Ні рыбу, ні мяса

7. Праект статуту якой акадэміі абмеркаваў А. Лукашэнка з навукоўцамі?

A) Фізыхаваньня

B) Навук

C) Паліцэйскай

8. Па словах міністра адукацыі штогод болш за 2 мільёны даляраў прыносяць у бюджэт:

A) Нелегальныя мігранты

B) Наркратылеры

C) Замежныя студэнты

9. Паміж кім у хуткім часе будзе падпісанае дзяржаўнае пагадненне?

A) Царквой і дзяржавай

B) Мітрапалітам і прэзідэнтам

C) Міліцыяй і бандытамі

10. Якая мінімальна адзінка ўзялася да адметкі ў 40670 рублёў?

A) Штраф

B) Зарплата

C) Стэндыя

11. Міністэрства адукацыі сумесна з міністэрствам прыродных рэсурсаў плянуе правесці міжнародны фестываль:

A) Дзень Зямлі

B) Дзень Марсу

C) Дзень Сурка

12. Які міжнародны канцэрт адлічыў у фонд будаўніцтва Нацыянальнай бібліятэкі 20 тысяч эўра?

A) «Даймлер-Крайслер»

B) «Фольксваген»

C) GMC

13. Міліцыя затрымала на кватэры ў непрацуючай мінчанкі 13:

A) Наркаманаў

B) Сужыцеляў

C) Грамадзянаў Іраку

14. Які міліцэйскі генэрал прызначаны міністрам спорту і турызму?

A) Юры Сівакоў

B) Уладзімір Навумаў

C) Юры Захаранка

Правільныя адказы: 1-А, 2-В, 3-В, 4-В, 5-В, 6-А, 7-В, 8-В, 9-А, 10-В, 11-А, 12-А, 13-В, 14-А

ПАЛІТЫКА

«Украл, выпил – в нору!»

Асабліва небяспечныя злачынцы вымушаныя шукаць жыллё

Беларусь па праву можа ганарыцца перад сусветнай грамадзкасцю сваімі дасягненнямі. Усе сацыяльна-эканамічныя паказчыкі стабільна ідуць уверх, ставячы тым самым Беларусь у адзін шэраг з вядучымі капіталістычнымі дзяржавамі. Акрамя высокіх надояў і ўраджаяў існуе яшчэ адзін цікавы крытэр. Беларусь займае пятае месца ў свеце па ўзроўні зняволеных на тысячу насельніцтва. На сённяшні дзень у паварочных установах і сьледчых ізалятарх Беларусі ўтрымліваецца 48 тысяч 767 зняволеных. Гэта на 8 тысяч 297 чалавек перавышае ліміт выдзеленай на кожнага асуджанага плошчы. Ні для каго не сакрэт, што ў некаторых турмах прыходзіцца нават спаць па чарзе. Па словах начальніка камітэту выканання пакаранняў пры МУС Беларусі Уладзіміра Каўчуры, сьледчыя ізалятары краіны перапоўненыя на 26,8%, а турмы – на 35,9%.

Пэнэцятарная сыстэма патрабуе ўсё большага і большага фінансавання. Асабліва цяжкая сытуацыя склалася ў адзінай калёні асаблівага рэжыму, што знаходзіцца недалёка ад гораду Глыбокае на Віцебшчыне. Нават амністыі, якія праводзяцца ў знак чарговай гадавіны якой-небудзь перамогі, не дазваляюць знайсці выйсця са складанай сытуацыі. Бо амністыі на зняволеных такіх турмаў не распаўсюджваюцца. А сьмяротных прыгавораў прыводзіцца ў выкананне ўсё менш і менш. За мінулы год, напрыклад, застрэлілі толькі пяць чалавек.

З гэтай нагоды Міністэрства ўнутраных спраў Беларусі выступіла з ідэяй стварэння другой спецыялізаванай калёні для людзей, якія ўтварылі асабліва цяжкія злачынствы. А размысціць яе плянуецца ва ўрочышчы зь вельмі сымбалічнай назвай Воўчыя норы ў Барысаўскай вобласці на месцы былога дысцыплінарнага батальёну. З

Глыбокага туды будуць пераведзеныя зняволеныя, якія ўжо адбылі трэці тэрмін. Невядома толькі, ці стане лясчэй дыхаць экану, калі з нораў ён прамой дарогай трапіць у нору.

Нялёгкі лёс беларускага экану

Міхал Круг

Пальчыкі абліжаш

Спробы татальнага кантролю над нашым грамадствам мелі месца вельмі даўно. Першай істотнай у найноўшай гісторыі можна лічыць пераніс насельніцтва ў 1999 годзе – тады пад адну грабенку расчалі амаль 10 мільёнаў народа, на кожнага была заведзеныя індывідуальная справа. Аднак выкарыстанне гэтую прору інфармацыі пры нашых тэхналогіях аказалася немагчымым, тым больш, што ў перанісных лістах з-за нашых недасканалых заканадаўства адсутнічала вельмі шмат карысных звестак, і нават праніска не ратвала. Таму Савет Міністраў дзімі адобрыў праект Закону РБ «Аб дзяржаўнай дактыльскапічнай рэгістрацыі», які ўстанавіць новы сур'ёзны патрабаванні па правядзенню гэтай самай рэгістрацыі. Міністар унутраных спраў Навумаў кажа, што з уводзінамі новай аўтаматызаванай сыстэмы «Дакта 2000», распрацаванай айчыннымі навукоўцамі, стане прасцей ідэнтыфікаваць непазнаныя трупы, і гэта безумоўна дае надзею сваякам і блізім Завадскага, Ганчара і Красоўскага, аднак на гэтым становіцца

яксыці новай сыстэмы заканчваецца. (Тым больш, што тая, каму трэба, моцць адкапаць трупы і падрубаць ім пальцы.) Бо пад абавязковую дактыльскапічную сыстэматызацыю падпадзе шалёная колькасць катэгорыяў грамадзянаў розных шыхетных прафесіяў. І калі праходжанне паліцэйскай рэгістрацыі падзённымі, абвінавачанымі і асуджанымі яшчэ можна некалькімі паліцэйскімі, то як зразумець абавязковую дактыльскапізацыю ўсіх прызыўнікоў, ваянаслужачых, у тым ліку і з МУС (?), работнікаў мытні, падатковай службы і нават пракуратуры. А гэта фінанс, бо калі такое будзе рабіць зь людзьмі такіх паважаных прафесіяў, як міліцыянт і пракуроры, то гэтак жа ў недалёкай будучыні можа чакаць і астатніх законапалухных грамадзянаў – у законе прадугледжана і «добравольнае» праходжанне дактыльскапічнай рэгістрацыі. Магу паспрачацца, што татальнае праходжанне рэгістрацыі ўсіх грамадзянаў Беларусі пройдзе ў рэкордна кароткія тэрміны – за месяц-другі, і ўсе мы станем паслухмянымі вінцікамі сыстэмы ў чарговым АльфаВіце пад нястомным вокам Вялікага Брата. Ці Вялікага Бацькі. Дарэчы, толькі на яго адна надзея – зараз Закон на разглядзе ў прэзідэнта. Рыхтуйце пальчыкі і радуйцеся, што гэта не татальнае аскапленне.

Жора Оруэл,

СТАРЭЙШЫ СЬЛЕДЧЫ

Беларуская АССР

Стварэнне беларускай аўтаноміі ў нафтагазавым рэгіёне РФ – рэальны шанец абзавесціся ўласным радовішчам

Сібір заўсёды набіла беларусаў сваімі бяскарыннымі балотамі, непраходнымі пушчамі і высокімі заробкамі. На пошукі шчасця па сваёй волі ці пад катвом за апошнія стагоддзі з'ехалі процьма нашых землякоў – ня менш чым ірландцаў у Амерыку, а шатляндзкіх разбойнікаў у Аўстралію. У Сургуце і Цюменскай вобласці, дзе пражывае больш за 50 тысячай этнічных беларусаў, створана на-культурная аўтаномія. Аўтаномія ствараецца празь зліццё

сургуцкага аб'яднання «Бацькаўшчына» і «Спадчына». 9-11 лютага ў Сургуце пройдзе ўстаноўчы сход і ўрачыстасці, з'вязаныя са стварэннем аўтаноміі. Сход наведзе надзвычайны і паўнамоцны пасол Рэспублікі Беларусь у Расейскай Федэрацыі Уладзімір Грыгор'еў. Гэта вельмі радасная і сунцальная навіна. Аказваецца можна не дзе паехаць, кампанія сваю аўтаномію. Як калісьці стварылі Яўрэйскую Аўтаномную

вобласць у Хабаўскім краі. Шкада, што ўсім беларусам нельга зараз паехаць і схаватца ў Новую Гвінэю – тады не было б так сорама перад Еўропай за нашас тэлебачанне і апазіцыю.

Рэм Вяхіраў, БУРАВІК

Другое жыццё зайцоў

У ярданцаў ёсць такая прыпавесць: калі памёр адзін стары жыхар ярданскай даліны, у яго знайшлі ўсе рэчы складзенымі па шуфлядах у ідэальным парадку і з прышпіленымі цэтлікамі. На адной шуфлядзе было напісана: маленькія вярочкі, непатрэбныя ў гаспадарцы. У сапраўднага гаспадара ўсё павінна пайсці ў справу. Што рабіць Нацбанку з «зайцамі», якія пасыла пераходу ў 2005 годзе на адзіную валюту стануць непатрэбнымі? Старшыня Нацыянальнага банка Беларусі Пётр Пракапсін заявіў, што беларускія рублі паліць агнём ня будзе. Улады збіраюцца змясціць нашу дзейную валюту ў сховішча. На ўсялякі выпадак. А знішчаць рублі збіраюцца пасыла 10-15 гадоў, калі ня будзе ў іх патрэбы. Ходзяць плёткі, што ў сховішчах нацбанку ёсць скарбы, якія і ня сымліліся Алі-Бабе і сарака разбойнікамі: надрукаваныя ў Нямеччыне рублі з партрэтамі Скарны, Купалы і Багдановіча з самай лепшай абаронай ад падрабкі, падобныя на нямецкія маркі. Што рабіць з такой колькасцю банкіотнай макулатуры? Знатакі загадкава ўсмыслюцца на гэтае пытанне. Куды ляснулі таны савецкіх рублёў пасыла славуэтага 1991 году? Справа ў тым, што банкноты робяцца на адпаведнай паперы, якую ў падполных умовах падрабляюць вельмі цяжка. Змайсцваць у хатніх умовах машыну па перамоцы макулатуры і перапрацоўваць у паперу сёння не складаней, чым высталяваць самагонны апарат. Такім чынам нашыя драўляныя яшчэ дачакаюцца свайго зорнага часу і стануць эўрамі і далярамі па самым выгодным курсе: 1 кг рублёў = 1 кг баксаў.

Вовачка і кніжкі

Бібліяфільскія схільнасці расейскага прэзідэнта

На неафіцыйнай сустрэчы прэзідэнтаў Беларусі, Расіі і Украіны ў Кіеве Пуцін прэзентаваў сваім калегам па экзэмпляру «Слова аб палку Ігаравым».

Тое, што прэзідэнт Расіі любіць кніжкі – вядома кожнаму расейцу. Аднак такі прэзэнт, які больш пасуе да дзяржаўна-нацыянальнага, меў неспрыяны палітычны аспект. Маўляў, сярэднявечны бэстсэлер «Слова...» мусіў нагадаць лідэрам брацкіх краін пра спрадвечнае імяныне нашых народаў да славянскага адзінства. А каб калегі не адварціліся, Пуцін прапанаваў тамесціць кожны экзэмпляр аўтографамі. Такі бундэсштэйм дэмарш крамлёўскага начальніка можа мець самыя неспрыяныя наступствы. Божапагодзіцеся, будзетрохі камічным выглядаць сытуацыя, калі Шродэр у знак адданасці працэсам франка-нямецкай інтэграцыі надумае падарыць Жаку Шыраку «Песню аб Нібулунгах». Аднак можна паліць і на гэтую праблему з іншага боку. Магчыма, Пуцін проста запалоўваў Лукашэнка і Кучму ў тым, што яны ніколі не чыталі гэтага славутага помніку славянскай пісьмовасці. Вядома ж, «Слова аб палку Ігаравым» – гэта ня жоўтыя дэтэктывы Марынінай або Данікавай, і каб працягнуць ахалку старонак на ях начыста адсутнічае мафія, сэкс і наркатыкі, трэба сёбе прымусяць адкасацца на нейкі час у бок канькі і клошкы. Аднак прыняць такі падарунак – гэта значыць раскідвацца ў сваёй цёмнасці і гістарычна-палітычнай адсталасці. Таму, каб рэабілітаваць у вачах інтэлектуальнай публікі, раім

А ня возьмуць кніжкі – адключым газ.

Лукашэнка і Кучму нанесці адказны ўдар і шматзначна падарыць Пуціну кніжку «Залатая рыбка» або яшчэ лепш «Філіпок». Хай цяпер Пуцін адмазвае перад усім СНД-шным грамадствам, што ён не сачкаваў у свой час урокі расейскай літаратуры.

«Дарагому Саюад Вовы»

Футбольны агляд

Усё нашае жыццё – гульня

Геапалітыка

Дагуляюцца

Штогод у галандскім горадзе Гаага праходзіць вельмі цікавая інтэрактыўна-палітычная гульня для занадта адукаваных падледаў кшталту моладзевага парламэнту. Мэта яе – змадэляваць прыцып дзеяння Арганізацыі Аб'яднаных нацыяў. Удзельнікамі сёлетняй 35-й гулькі з'яўляюцца больш за 4 тысячы вучняў міжнародных школаў з розных краін свету. На працягу гэтай канферэнцыі яны абмяркоўваюць найбольш актуальныя праблемы сучаснай міжнароднай палітыкі: вайна ў Іраку, палестына-ізраільскі канфлікт, ядзерная праграма Паўночнай Карэі і г.д. Па ўсім мяркуючы, рыхтуюцца дзеткі да свайго сьветлай будучыні – вялікай палітыцы. Здавалася б, што дрэннага ў тым, каб дзеткі займаліся справай, замест ужывання наркаты ці швэндання па галандскіх пад'ездах. Ня ўсё так проста. Варта толькі паглядзець на правілы гульні. Выбар дзяржавы, за якую будзе гуляць той ці іншы школяр, давераны жэрабю! Чытач задася рэзоннае пытаньне, каму ж выпала прадстаўляць нашу родную Беларусь-матушку. Волі выпадка здзіўліцца нават вопытны геапалітык Пазыняк. Такое шчасце выпала на долю малалетніх прадстаўнікоў Аргентыны, Гішпаніі і далёкай Новай Зеландыі! Цікава, што можа ведаць які-небудзь Хуан-Карлас ці Хасэ-Марыя пра пазыцыю Беларусі адносна рэзалюцыі ААН па Блізкім Усходзе. Ды і ўвогуле, ці знойдуць яны на мапе абрысы нашай сінявокай? Пра прадстаўнікоў Новай Зеландыі мы ўвогуле прамаўчым. Відавочна, што сапраўдны сэнс гульні – з маленства прывучыць заходніх дзяцей прымаць рашэнні геапалітычнага характару за іншых, што даўно ўжо стала нормай. Такія капіталістычныя гульні да добра не даведдуць.

Кофі Анан

Услед за шматлікімі лядовымі палацамі і Нацыянальнай бібліятэкай у Менску рыхтуюцца да чарговай будоўлі стагоддзья – другой чаргі футбольнага манэжу, які будзе ўключаць адкрытую пляцоўку для міні-футболу, тэнісныя корты, а таксама мабільныя трыбуны.

Здароўе нацыі – адзін з галоўных прыцыпаў існавання дзяржавы. Відаць гэтым прыцыпам кіраваліся лепшыя галовы нашай краіны, калі плянавалі будаўніцтва крытага футбольнага манэжу ў Менску. Але затраты аказаліся непамерна вялікімі – каля мільёна баксаў. З уважэннем манэжу ў эксклюзіўную ўзнікла іншая праблема. Праз колькі гадоў крыты стадыён стане акупальным і пачне прыносіць прыбытак. У якасці футбольнага поля манэж функцыянуе ўсяго тры-чатыры месяцы ў год. І ня дзіва, хто ж стане летам лезць на штучны газон, калі навокал травы – хоць адбаўляй, ды лямчэ плаціць за гэце задавальненне не малая грошы. Адна гадзіна трэніроўкі ў новым будынку каштуе сёння 226 тысяч рублёў (каля 120 далараў). Канешне,

у параўнанні з маскоўскімі Лужнікамі, дзе за гадзіну трэба выкінуць ня менш за 300 баксаў, гэта не вялікія грошы. Але большыя беларускіх футбольных клубуў ня мае і гэтага. Дык дзе ж знайсці грошы на ўтрыманне чарговага саркафагу? Адказ просты. Трэба выкарыстоўваць сусветны досвед. Далёка хадзіць ня трэба. Узяць хаця б тую ж Маскву, дзе спорткомплексе Лужнікі выкарыстоўваецца ў якасці канцэртнай пляцоўкі. Альбо здаваць у арэнду фінансава забяспечаным камерцыйным структурам для правядзення ўсялякага роду прэзентацый, банкетаў, адным словам стрэлак. Чым яшчэ можна ўраціць партнёраў па бізнэсу, як ні фуршэтам у залі плошчай 1200 квадратных мэтраў. Тым больш, што тут жа прадугледжаны ўсе патрэбныя ўмовы. Напрыклад, саўна за дваццаць баксаў у гадзіну. А выручаныя сродкі накіроўваць на развіццё айчынага спорту і турызму і на будаўніцтва ўсё новых і новых аб'ектаў спартыўнага прызначэння. Раім новапрызначанага міністру спорту генэралу Сівакову задумацца над гэтымі парадзі.

Аляксандар Хацкевіч, худбаліст

Фотатыдзень

Калі б фотка магла сьпяваць...

Мінулы тыдзень застаецца ў памяці беларусаў назаўсёды. Пайшоў з жыцця кіраўнік славуэта ансамблю «Песняры» Уладзімір Мулявін. Такого пахавання Менск ужо даўно не памятаваў. Ганаровая варта, удзел прэзідэнта, перакрыты на некалькі гадзінаў праспэкт... Па пампэзнасці цырымонію можна было параўнаць з пахаваннем Пятра Машэрава.

Ла-ла-ла! Ла-ла-ла-ла!..

Акрэсцінскі цэнтрал, весяр севарым!

Адзін з былых лідэраў БНФ Вячаслаў Сіўчых зноў у цэнтры ўвагі незалежнай прэсы. Ён быў адным з кяміногіх, хто адважыўся сустрэць візіт У.Пуціна ў Менск несанкцыянаваным пікетам. За што і атрымаў сваё законныя 10 сутак.

Чарговую спробу рэанімаваць вулічную актыўнасць грамадзянаў зрабілі прадстаўнікі апазіцыі. Каардынатары Харты-97, рух «Зубр», а таксама некалькі прыватных асобаў абвесьцілі пра правядзенне 12 сакавіка народнага маршу пад назвай «За лепшае жыццё». Ці ўдасца апазіцыі, якая сама ледзь дыхае, вывесці на вуліцы людзей, пакажа час.

Мы наш, мы новы мір пастроім...

Цяпер я працую ад рана да рана, а скотку няма, бо працую на пана.

Новы этап рэформаў чакае ў гэтым годзе Берасцейскую вобласць. Да першага жніўня ўсе калгасы і саўгасы змяняць форму ўласнасці і будуць рэарганізаваны. Хто ж будзе новым гаспадаром былой калектыўнай уласнасці, а разам з ёй і людзкіх лёсаў?

2 лютага святочны дзень для тысячаў навабранцаў – дзень прыняцця прысягі. Ва ўсіх вайсковых частках краіны праходзяць урачыстыя мерапрыемствы пад гукі аркестру і сьлёзы бацькоў. З гэтага моманту былы салда становіцца паўнаважным абаронцам радзімы і ўжо нічога не перашкоджае яму з гонарам выконваць свой сьвяты абавязак. Адзіная радаць байцу ад усяго гэтага – авальненне на некалькі гадзінаў.

Но ад тайгі да Брытанскіх марш Беларускай арміі ўсё сьляней!

«Зоркі» і палітыкі

Сьмерць вартая таго, каб спажываць

Галоўны ўрок канчыны Мулявіна для палітпартыяў: на сьмерці артыста палітыкі можна атрымаць акіяны бонусаў.

Канчына лідэра гурта ПЕСЬНЯРЫ Мулявіна ўсклала на Беларусь больш чым новыя тарыфы на камунальныя плаціжы. Натоп на паніхдзе, трансляцыі пахаваньня па ўсіх СМІ, прысутнасьць у калёне «родных і блізкіх» замежных дыпляматаў і вышэйшых саноўнікаў дзяржавы наглядна сьведчыла, што ў апошні шлях праваджкі не алішча-бамжару, а постаць ў айчынай гісторыі. Чым заслужыў музыкант такое высокае месца ў беларускім пантэоне? Як піша прэса, Мулявін дзякуючы папулярнасьці зрабіў бясцэнны ўнёсак у разьвіцьцё самаідэнтыфікацыі беларусаў. Прызнаючы агромную народную папулярнасьць нябожчыка, усе чамусьці ўпусьцілі з-пад увагі, што ў выпадку з ПЕСЬНЯРАМІ, як дарэчы з любым музычным прафэсіяналам, гаворка ідзе пра поп-культуру. Фраза «народная любоў» і «папулярнасьць» азначае асаблівую форму спажывецтва, прасьцей кажучы, масавы «таварны фэтышызм», дзе тавар – дыскі Песьняроў. Значыць беларуская ідэнтычнасьць праўляе сябе перш за ўсё праз мадэль спажываньня, дзе паўсядзённым прадуктам зьяўляецца ня толькі чарнілы «Васіліса» і драпікі, аднак і прадукт гурта ПЕСЬНЯРЫ. Гэта адразу выводзіць на правакацыйнае пытаньне: спажываньне заўсёды было больш чым спажываньне. У той ці іншай форме густы – эстэтызаваная форма індывідуальных патрэбаў, адны з найбольш эфэктыўных мадэляў сацыяльных мэханізмаў, з дапамогай якіх індывід праяўляе сваю сацыяльную, нацыянальную, нарэшце палітычную сутнасьць. Нас цікавіць як раз палітычны аспект. Якія палітычны інгрэдыент закладзены ў фэномене ВІА «Песьняроў»? На гэты конт існуе дзьве вэрсіі. Вэрсія савецка-афіцыйная. Усе прадукты масавай культуры ў СССР – працяг савецкага ладу жыцьця. Як пісаў нейкі афіцыйны культуролог, «сацыялістычнае спажываньне – гэта такі спосаб жыцьцёвайнасьці і адэкватнай яму канцэпцыі

жыцьця, у якім перададзены, рэалізаваны калектывісцкія характары нашай сацыялістычнага грамадзтва». Мулявін і кампанія ў сваёй творчасьці перадавалі пачуцьці працоўных, якія, наслукаўшыся ПЕСЬНЯРОЎ выконвалі пастановы XXIV і XXV зьездаў КПСС. Інакш быць не магло. Як вядома, ніводны музыка ня мог выйсьці на рынак без дазволу «худсавета», які строга глядзеў за тым, каб у творчасьці артыстаў «быў рэалізаваны працоўны характар сацыялістычнага грамадзтва». Сёньняшня народная папулярнасьць ПЕСЬНЯРОЎ магла б сьведчыць аб сацыялістычнай настальгіі беларусаў. У наш час сусьветная фармулёўка атрымала новую пачатковую ў жыцьці. Увечары 28 студзеня ў эфіры ОТН у чарзе на паніхду Мулявіна прэзыдэнт ня стрымліваў сьлёзаў. У інтэрвію ён выдаў сваю вэрсію жыцьцёвага шляху Мулявіна, зазначыўшы што:

А) Мулявін зьяўляецца сымбалам расейска-беларускай інтэграцыі. Ён нарадзіўся на ўральскім Сьвярдлоўску, з бацькамі прыехаў у Беларусь і такім чынам стаў яе культурным прамэтэем інтэграцыі паміж славянамі.

Б) Толькі дзякуючы клопатам прэзыдэнта беларускі Джон Ленан (гэта абазвала Мулявіна БТ) змог перажыць брутальныя часы наступстваў перабудовы. Да зьяўленьня на палітычным алімпі старшын калгасу Гарадзец, Мулявін цягнуў жалкае існаваньне ў «даўно нерэмантаваным пакойчыку Дому культуры Глукіх». І толькі калі прэзыдэнт РБ узняў яго пад сваё крыло, Мулявін выйшоў на эстраду.

Паўтарэцца старая савецкая канцэпцыя паходжаньня аб'ектаў спажываньня, толькі зараз артыстамі пры стварэньні «культурнага тавару» рухае не сацыялістычная сьведомасьць, а нейкі патаемны «кліч славянскай крыві або генаў». У новай «лукашэнкаўскай» інтэрпрэтацыі Мулявін – мэдыум, несьведомы выразальнік інтарэсаў славянскіх нацыяў. Зразумела, поўнасьцю раскрыць свой талент ён змог, калі да ўлады прыйшоў палітык з хобі заключачы дамовы аб расейска-беларускім саюзе.

А вось вэрсія дэмакратычных дысідэнтаў. Мулявінскі квінтэт быў прарывам народнага густу, як вынік слабасфармаванага рынку савецкай масавай культуры і няздольнасьці

ўладаў стрымаць яго папулярнасьць. Сапраўды, спажывецкія практыкі могуць разглядацца ня толькі як праява рэальна існуючых і грамадзка-санкцыянаваных спосабаў задавальненьня патрабаваньняў, аднак як і сродак іх пераадоленьня праз розныя адхіленьне, дэвіцы. Гэта, напрыклад, было з Высоцкім. Для апазыцыі Мулявін – асоба, чые песьні – гэта крык душы сьведомага беларуса, энк нацыі, зацуканай расейскімі папэзавікамі і камуністамі. Абедзьве гэтыя канцэпцыі можа прымірыць тэорыя відовішча Гі Дэбора. Абедзьве трактоўкі ролі Мулявіна канстатуюць тэзіс аб тым, што акторы шоу-бізнэсу пазбаўлены асабістай аўтаноміі. «У адным месцы ўлада тэрміфікуе сябе ў вобразе зоркі, у другім зорка праз публіцыт надзяляецца тэсэдаўладай, але сутнасьць застаецца нязьменнай. Лёс зоркі – спецыялізацыя пражываньня жыцьця».

Любая буйная рок-зорка-нябожчык у апошнія часы становілася фігурай палітычнай спецыялізацыі. Прыгадаем Віктара Цоя, якога адразу пасыла таго, як ён летальна пацалаваўся з аўтобусам, запісалі ў мучанікі перабудовы. Сьмерць Ігара Талькова стала любімай мульткай расейскіх нацыяналістаў. Неабыйшоў той самы лёс і Мулявін, і не абыйдзе ніводнага славутага рок-музыканта. Таму палітыкаў сьмерць Мулявіна, якую гэтак калдырна намагаўся выкарыстаць у палітычных мэтах ППРБ, павіна пасунуць на рашучы дзеяньні. Ужо сёньня трэба прызадумвацца над наступным фактам: прайдзе нейкіх 20 гадоў і яны ўвойдуць у пэрыяд палітычнай сьпеласьці. У той жа час пачнуць сыходзіць з жыцьця куміры сёньняшніх тынзіджэраў, а самі падлеткі да таго часу стануць касьцюком электратату. Дык можа ёсьць сэнс ужо сёньня прымець сабе рок-музыканта, будучага нябожчыка і раз-два на месяц наведвацца да яго з бутэлькай гарэлкі. Калі ён дасць дубу ад цырозу, дывідэнды зь ягонай пасьмяротнай славы абавязкова перападзюць нам. Уявім сабе, як могуць выглядаць выпускі тэленавінаў праз 20-30 гадоў, і вы адразу ацэніце выгоды нашай прапановы.

Сід Вішэз,
ФАНАТ ГУРТА ПЕСЬНЯРЫ

ТАВОРЫЦЬ СКАРУЛІС...

Агляд айчынай аналітыкі беларускім палітэмігрантам са Швайцарыі

Цяжкае жыцьцё палітэмігранта, на чужыне ўсё тут не па-нашаму. Адно сьцвяшчэньне – нашыя вядучыя калюмністы, якіх я з аказіяй аглядаю ў нэце. На гэтым беларускіх чыноўнікаў. Аглядальнік Спільс Валеры Карбалеў пранікся інтэграцыйнымі праблемамі нашых «саюзнікаў», якія ня ведаюць, што горш: адзіны расейскі рубель ці страта суверэнітэту. Усё ўпіраецца ў нежаданьне Крамля даць прэзыдэнту РБ станок для друкаваньня рублёў. Але Карбалеўч знайшоў арыгінальнае рашэньне:

«Почему-то никто не рассматривает еще один вариант: Россия соглашается на два эмиссионных центра, обставляя это жесткими условиями, квотами на эмиссию и т.д.»

Дык нашаму Прэзыдэнту толькі дай станок – а квоты і жорсткія ўмовы абходзіць ён уме, як паказаў нядаўні выпадак з газавымі тарыфамі! Кадравыя перастаноўкі ў вышэйшых эшалонах улады непакояць абсэрватара Беларускага Рынку Канстанціна Скуратовіча. Непакояць, скажам, сэксуальна, бо кадравыя перастаноўкі маюць відэаочна «генэтычную сувязь з савецкім падыходам з характэрнымі несьведомым сэксуальнымі папаўзаваньнямі кшталту «я цябе...» Скуратовіч падмацаваў сваё тэзісы лірычнымі рэмінісцэнцыямі з вайсковага жыцьця аднаго з кадраў – былога міністра МВД Сівакова, цяпер міністра спорту і турызму:

«...ГЕНЕРАЛ АРМИИ ТРЕТЬЯК СКАЗАЛ: «СИВАКОВ, ЕСТЬ ТАКОЕ ПРАВИЛО. ПЕРВЫЙ ГОД МУЖИШЬ, ВТОРОЙ – РАЗМУЖИВАЕШЬ, ТРЕТИЙ – РУКОВОДИШЬ. МНЕ БЫ ОЧЕНЬ ХОТЕЛОСЬ С ВАШЕЙ ПОМОЩЬЮ НЕ «НАМУДИТЬ», ЧТОБЫ НЕ ПРИШЛОСЬ «РАЗМУЖИВАТЬ» БУДУ ПЫТАТЬСЯ АККУРАТНО ТИХОНЕЧКО РУКОВОДИТЬ. НАХОДЯ ЭРОТИЧЕСКИЕ ЗОНЫ».

Вось новае слова і новая тэрміналёгія ў айчынай паліталёгіі! А Скуратовіч яшчэ скардзіцца на слабую падрыхтоўку інтэлектуальных кадраў!.. Маэстра палітычнага афарызму А.Грыцанаў у БГ выказаўся як заўсёды лапідарна:

«...ПРЕДЪЯВЛЯТЬ КАКИЕ-ЛИБО ОСОБО ЖЕСТКИЕ ПРЕТЕНЗИИ К НЫНЕШНЕМУ СОСТАВУ ПРАВИТЕЛЬСТВА МЯГКО ГОВОРЯ, НЕРАЗУМНО.»

Калёнка называецца адпаведна «Не страляйце ў піяніста, урадавага крызісу ўсё роўна ня будзе». Але Грыцанаў не давярае «айцам мясцовага розьліву»... Зноў гэты розьліў! Зноў алькагольныя фантазіі! Здаецца, сьвяты розьліў... Не для ўсіх! Нарэшце вярнулася зь вясельнага ваяжу да станку ў Саўбелі Тацянка Сулімава! З новым карнавальным досьведам яна безумоўна ўзбагаціць нашу палітычную культуру:

«Во время прошлоготного карнавала в Рио разгорелся судебный процесс, в котором молодую танцевальную пару обвинили в непристойном поведении в публичном месте. Всего и делов-то, что у танцующих не было одежды, да и не танцевали они вовсе... В конце концов суд решил, что одежда с них слетела в экстазе, ну и вообще, дело молодое. Как вы понимаете, о демографическом кризисе в Бразилии не может быть и речи».

Так што, пасыла бразільскіх сэрыялаў беларусам абавязкова патрабная бразільская карнавалы...

Арсень Скаруліс,
ПАЛІТУЦКАЧ

Будучыня можа быць такой

Сёньня, 3 лютага 2043, на атракцыёне «Паратрупер» разьбілася легенда Беларускай эстрады гурт ЛЕПРИКОНСЫ.

...ці такой

Сёньня, 3 лютага 2043, падчас прагулчаннага палёту на дырыжаблі разьбілася легендарны беларускі рок-гурт N.R.M.

...Сытуацыю камэнтуе прэзыдэнт краіны У.Янчэўскі

Ды калі б ня я, то гурт дасюль юўся б у маленькім пакойчыку Палацы Рэспублікі

...Сытуацыю камэнтуе прэзыдэнт краіны П.Севярынец

Львон Вольскі быў мам пратэжэ на нацыянальнай музычнай сцэне

Кашмары

Вячоркаўскі Менск

Орган Рада Магдэбургскага Места МЕНСК №15 (2076)

Шлях у Эўропу

ПРИНЯТЫ
ЧЕТВЕРТЫ
СТАТУТ ВКЛ

Вспомогательная или «близкая» структура имеет под управлением Анатолия Штепа (1936 года рождения). В 1986 году в этой структуре было создано подразделение, которое было переименовано в структуру «механика и самонастройка на Всплывае» в честь В.В. Акули (1934 года рождения). В 1991 году структура была в Всплывае переименована в структуру «механика и самонастройка» в честь В.В. Акули (1934 года рождения). В 1991 году структура была в Всплывае переименована в структуру «механика и самонастройка» в честь В.В. Акули (1934 года рождения).

Рэпартаж з адкрыцця новай брукаванкі на пр.Скарыны

[illegible]

Пацаць рэпартаж хацеўся б цытатай з кнігі, якая некалькі гадоў таму трапіла ў рукі. Называецца яна *Вольныя беларускія месцы* і аўдак і я Анатоль Цітова і была выдадзеная ў 1996 годзе ў Сянегі. Кніга была прысьвечаная структуры мясцовага кіравання на Беларусі ў часы ВКЛ. Аўтар пісаў «Як вядома, у IV – XVIII стагоддзях на Беларусі існавала высокаразвітая сыстэма мясцовага самакіравання і глыбокіх дэмакратычных традыцый». Менавіта Беларусь дала сьвету першага ўсходнеэўрапейскага першадрукара і выдала славянскаму сьвету найбольш дасканалы для свайго часу кодэкс прававых і юрыдычных актаў – «Статут Вялікага Княста Літоўскага». Беларускія рамеснікі стваралі шэдэўры пры палацах «царствуючых» асобаў і падчас вайны

Вячэрні Хошы Мінск

Орган Менскага гарэзону Камуністычнай партыі Беларусі №15 (2076)

Вялікі Мэр Чык Ін
пераплывае Сьвіслач

Получены также следующие результаты: в течение 1990-1999 гг. в Республике Беларусь не было выявлено ни одного случая заболевания бруцеллезом. В течение 1990-1999 гг. в Республике Беларусь не было выявлено ни одного случая заболевания бруцеллезом. В течение 1990-1999 гг. в Республике Беларусь не было выявлено ни одного случая заболевания бруцеллезом.

З апорай на ўласныя сілы

ХОШЫМІНЧАНЕ ЗЬМЯНЯЮЦЬ НОВЫ ГОРАД

[illegible]

А ШТО РАЗІЦЬ
НАШАМУ
РАЗЛІВАЧНАМУ
ЦОХУ?

МОР-НАЦІОНАЛІСТА
ПАДПІСАУ ЗАГАД, КАБ
КОЖНЫ ЦЭХ МЕЎ СВОЎ
ГЕРБ, ЯК ХАЛІСЬЦІ 9
ЧАСЫ ВКЛ.

лічыліся
найлепшым трафэем і
вывозіліся сотыямі ў палон (Іван Жэхімаў
і Аляксей Міхайлавіч). Сімяон Полацкі быў прыватным
настаўнікам расейскага цара Пятра Першага.
На апошнім радку кнігі Цітоў марму, «што праца не
застанеца толькі тэарэтычным практыкаваннем, але і
прывясце пэўную карысць заканадаўцам». Сёння мэра
Цітова здзейснілася: адзін за адным аднаўляюцца ўсе
элементы культуры Сярэднявечча, якія павінны стаць глебай
для новай генерацыі культурных беларускіх, лепш кажаць
эўрапейскіх, лідэраў. У Менску на праспекце Скарыны мэра,
а па-новаму бургамістар, Вячорка святочна адкрыў новую
брукаваную вуліцу. Мадэль новай брукаванкі на галоўнай
авеню краіны поўнасьцю адпавядае мадэлі сярэднявечнага
гораду. Яе прынцып у наступным: на дыстанцыі чалавечага
кроку раскіданыя каменны. Каб ісьці па вуліцы, трэба
скакаць з аднаго валуна на іншы. Уся астатняя прастора
праспекту залітая брудам і навозам (як відама, з наядзінчых
часоў дазволена выкідаць смеццё ў вахны, як рабілі
нашыя продкі ў часы ВКЛ). Люба-дарага паглядзець на наш
Праспект! Удыхаючы пары гумусу і ўрыны, зноў адчуваеш
сябе сапраўдным ліцёўнікам Залатога веку. Цяпер менчукі
кахоць ад мэра выкананьня наступнага перадвыбарчага
абяцання – «эпідэміі чумы». Без чумы нельга ўзяць сабе
квітнёўчага сярэднявечнага гораду. «Калі ўжо ў нас будзе
чума», – пыталіся людзі ў мэра падчас мерапрыемства, –
«готак хочацца хутчэй стаць эўрапейцамі». Мэр у адказ
заявіў, што бацьцы «чорнай сьмерці» ўжо ў дарозе і хутка
будуць выпушчаныя ў гарадзкія заапарод. Наша рэдакцыя
ловіць бургамістра за руку і абяцае ўзяць ягоныя словы пад
кантроль.

Альгерд Невяроўскі

ЧАМУ ВЫ
ЗАЛІЦАЕЦЕСЯ ДА
МАЕЙ ЖОНКІ?

А яка больш ня
ваша. Мэр-камуніст
нацыяналізаваў усіх
бас.

чарговую дэканструкцыю менскага ўнівэрмагу. Паколькі ўсе прадукты ў Менску размяркоўваюцца па картках, ўнівэрмагі больш непатрэбныя. Апошні г.зв. Першы ўнівэрмаг застаўся ў цэнтры для дыпламатаў, якія будуць плаціць за прадукты грашыма таму, што яшчэ не прывычаліся да жыцця ў новым чучхеісцкім горадзе, якім кіруе любімы мэр Чык Ін. На разборцы ўнівэрмагу працавалі супрацоўнікі сацыялагічна-даследчага Інстытуту Манаева, якія дабразхвотна вырашылі напрацаваць на працы грамадства. Шлях да будаўнічага ўдасканалення дастаткова дрэнны. Таму «мэрсэдэс, на якім ехаў Чык Ін, трэсьсё на ўхаў, а мэр толькі смяяўся ад душы і казаў, што едзе на лі...». На тым месцы, адкуль можна было ўбачыць усю будоўлю, ён спыніў свой аўтамабіль і стаў назіраць за працай. Былі м.п. палюбавачка. Гледзячы на працуючых, Чык Ін быў задаволены і сказаў: «Малайцы нашыя сацыялагі». Потым ён сказаў цэлаахоўнікам: «Калі я бачу працуючых аналітыкаў, то яшчэ даю прыліў сілаў. Мы павінны вучыцца ў іх такой бязвай волі і энэргічнасці». Пазней ён паехаў у Траецкае прадмесце, каб наведаць свайго сына, які ўжо ўстаў на працу ў аддзяленне

Жамурнальныя ўтопіі Беларускай палітыкі

Ах, як хочыцца абрацца, ах як
хочыцца прарвацца ў горсавет, на
нашу вуліцу ў тры дома, дзе ўсё
проста і знаёма, на пяць лет!..

Велесаўскі Менск

Орган Гаразкога Чартога Белага Семені №15 (2076)

СОНСАДЫ: САША
СЮЖА — ЖЫЛЫ!

[illegible]

Указ аб пераходзе гарадскога жыцця
ў рэжым ваенна-спартывага вышкалу

[illegible]

на месцы якога будзеца закрыты горад, дзе будзе
сканцэнтраваныя дамы супрацоўнікаў гарсавету. Быў такі
выпадак на будоўлі: адзін з працуючых, сябра БНФ які, як і
ўсе партайгеносы, дабраахвотна выйшаў на суботнік, ганяў
тачку з цэментам. Раптам кола тачкі наляцела на каменьне і
тачка павалілася на бок. Бэнэахавец раззлаваўся і разбіў
камень. Гледзячы на гэта відовішча, Чык Ін сказаў: «З такім
кулаком мы разаб'ём любога ворага». Дзякуючы такой
кірэмежнай любові і даверу вялікага мэра і любімага
кіраўніка Чык Іна да нашых гараджанцаў, яны сталі
ўсёмагутнымі — ствараюць усё, чаго няма. Вось такі
рэвалюцыйны дух апоры на свае сілы і адчыненне сьвету новы
Менск — горад чучэйскага раю. Сапраўды, няма на Зямлі
такой сілы, якая б магла пераадолець моц менчукоў. Заўтра
любімы мэра наведзе будаўніцтва трыюмфальнай аркі ў гонар
любімага мэра.

ЛІЗА ЧАЙКА

Вячэрні \$ FINANCIAL Мінск
Орган Мінскага Рэспубліканскага

Орган Мінскай Рады і МВФ у Беларусі №15 (2)

Не магу маўчаць!

СТАЎКІ НА
ДЭНАЗЫТА
НАЙШЛІ

[illegible]

Адкрыты ліст вэтэрана АГП гарадзкім уладам

[illegible]

Що значить надпис «Б/Ж»?

Наш мэр-праварадыкал
загадаў, каб кожная каста мел
свой грамадзкі туалет. Б/Ж
значыць брахманы-жанчыны.

Кіруючыся думкай аб духоўным здароўі і расавай гігіене насельніцтва гораду Менску, адчуваючы сакральную адказнасць перад спрадвечнымі багамі славянскага космасу, на падставе Рунічных Летапісаў Старажытнарускай і Рускай Царквы Праваслаўных Старавераў і я, мэр Менску, загадаю: есць увесь рытм гарадскога жыцця ў менавіта спартыўных вышалаў.

... Установіць для ўсіх супрацоўнікаў
прадпрыемстваў і ўстановаў наступны распарадак
дня.

5.00 Агульнагарадзкі пад'ём. Усе мужчыны ад 14
да 75 гадоў збіраюцца й ідуць на плошчы
раёнаў. Фармаваныя калёнаў рабіць па кастах:
кшатрыі, брахманы, шудры, жыды.

5.00-6.00 Крос 12 км.

6.00-6.30 Масавы двубой да першай крыві.

6.30. Сняяданак – сырыя жабы. Насычэнне
касьмічнай энэргетыкай праз кантакт з біяполем.

7.00-9.00 Калектыўная малітва багам і духам
роду. Успаленне благавонняў перад алтаром
Тарха Перуновіча, Бога-Захоўвальніка старажытнай
Вялікай Мудрасці. Калектыўнае чытанне
старажытных Рунаў і Сьвяшчэнных Старажытных
Ведаў, Запаветаў Тарха Перуновіча і ягоных

ЧУЛ, ШТО НАШ
МЭР-ЛИБРАЛ
АКЦЫНАВАУ СЪНЕГ

МНЕ НА БАРАКАНУ. Я
НАБЫВАЮ АПТОВЫЕ
ПАРТЫ ПАВЕТРА.

Шановні мэр гораду, узяцца за пярэ мяне прымусіла сцэнка, якую мне давялося ўчора назіраць на праспекце Скарыны непадальск ад рэстарану «МакДональдс». Там мне трапіла на вочы купка моладзі, якая слухала музыку і сьмяялася. Раптам да іх падышоў тратуарны «балер і ветліва сказаў: «Служба аховы. Калі прад'явіце вашыя білеткі на права гуляць па прыватнай вуліцы». У адказ малойчыкі зашамкалі. Адын з іх спрабаваў падмануць кантралёра і паказаць стары білеткі. Другі сказаў, што ён абраб-студэнт. Трэці хныкаў, што ідзе наведаць хворга на мэнінгіт браціка. Кантралёр згубіўся. Я вырашыў прыйсці яму на дапамогу. Я спрабаваў патлумачыць хлопцам, што такое прыватная ўласнасць, што мэрыя ня можа несці ямя сацыяльных расходаў, што ў Менску ў адпаведнасці з незалежнай практыкай у другіх краінах грамадзкія прасторы, у тым ліку тратуары, прыватызаваныя. Каб захоўваць тратуары чыстымі, іх удалыянікі прадаюць білеты для праходу. Калі ж у вас няма грошай на хаджэнне па тратуарах, адпраўляйцеся гуляць у грамадзкія месцы, дзе ня трэба плаціць за ўваход, напрыклад, супермаркет. У адказ я пачуў толькі брыдкія выразы. Я спытаўся ў кантралёра, чаму ён не вылікаў міліцыю. «А што міліцыя», раскінуў рукамі ахоўнік, — «паспрабуйце ўзяцца з зайцаў-пешаходаў нейкі штраф. Няма на гэта ніякіх паўнамоцтваў». Вось такая гісторыя. Шановны мэр, колькі яшчэ мы будзем назіраць, як парушаецца Святы закон прыватнай уласнасці, як нахабна кроўчыць крмінал па прыватызаваных вуліцах. Ці за тое мы змагаліся на гарадзкіх выбарах 2002 года, ці не за тое пралівалі кроў Захаранка, Красоўскі?.. Шановны мэр, ці не прыйшоў час узмацніць меры па барацьбе з зайцамі-пешаходамі і ўвесці за гэтак злычынства супраць прыватнай уласнасці спецыяльную крмінальную адказнасць. Думаю, што год на хіміі мог бы прымусіць гэтую публіку трымацца падаль ад прыватызаваных зонаў.

Ігнат Кірылык,
Сябра АГП з 2002 г.

Настаўленьняў. Саньты. Дыскусія аб прачытаным.
10.00-11.00 Калектыўныя сьвевы ведычнага гімну Менску:
«Сэмаргг-Сварожыч!
Вялік Агнябожыч,
Спалі боль-хваробу,
Ачысьці ўтробу,
У чада людзіны,
У ўсякай тварыны,
У стара і млада,
Ты Божая ўслада!...»

11.00-11.30 Полавы кантакт з жонкамі і сяброўкамі.
16.00-17.00 Прынашэнне ахвяраў Даждзёбогу.
17.00-17.30 Будаўніцтва Вайтмара – лятаючай калясьніцы
для падарожжа ў Свастычны рукаў галактыкі – прарадзіму
белай расы.
17.30-19.30 Рэканструкцыя радавога кургана белай расы
– Вялікага Капіша Інгліі і Духовнага цэнтру Першаснай
Веры Роду Расы Вялікай і Роду Нябеснага.
19.30 Вячэра. Крупа, звараная на іржавай вадзе.
20.00 Сон.

Яўген Афангель.

ЯУГЕН АФНАГЕЛЬ.

МЭР (ГАЛОУНЫ ВОЛХВ') ГОРАДУ МЕНСКУ

Таварышу Дамейку, сьлімаку і мінэралу

Рысманплёты Бэзавыя дрэвы Натальлі Капы

Акрамя паляпшэньня демографічнай сытуацыі ў краіне трэба садзіць кюбкі і пісаць дрэвы. Натальля Капа забіла двух стралой адным зайцом: назвала сваю другую ўжо кюбку "Бэзавыя дрэвы". Хто можа сказаць пра паэтку лепш чым яна сама?

Нечакана неспадзёўкай
стала я паганай дзеўкай
Хтось спытае: How are you?
Прэч заразы, бо заб'ю.
У мяне спытаць такое.
Лепей горла сыцьць рукою.
Хто з вас ведае, рабаты,
Дзе атруты ёсьць багата?
Мне ж пасля спытаць ля мамы:
Тут жыла паэтка Капа.

У зборніку шмат аптымістычных вершаў напісаных любімымі дзяцвой хростаматынымі памерамі. Увогуле сам факт выхаду кніжкі дае повад для аптымізму: не пашкадавала гары соцень на выданьне ў вядомага ўжо выдаўца Ігара Логвінава. Такім чынам паведамленьні пра заўчасны скон беларускай паэзіі трэба лічыць пакуль заўчаснымі.

СЛАВАМІР АДАМОВІЧ,
Менск—Осла—Нью-Ёрк

Дамейка доўга вандраваў па сьвеце, займаючыся рознымі навукамі. Трэба адзначыць, што ў той час навучаньне філязофіі заключалася ў вывучэньні лаціны і ўменні знаходзіць прадметы ў навакольным сьвеце і даваць ім лацінскія назвы. Цікавы да экзатычнага сьвету дзікай прыроды, Ігнат Дамейка даехаў да Чылі, дзе знайшоў і даў сваё імя: сьлімаку «наўцілусу дамэйкусу», мінэралу «дамэйкіту» і кветцы «віэле дамэйкане». Вядома ж, мясцовыя індзейцы з племя араўканцаў даўно ведалі смак сьлімака, здымалі з дапамогай мінэрала варажыя скальпы ды нюхалі тую кветку. Аднак патамкам гішпанскіх каланізатараў індзейскія назвы падаліся, напэўна, ня надта мілагучнымі ў параўнаньні з акадэмічнай лацінай. Удзячныя чылійцы ўвекі помнілі памяць пра прыродазнаўцу, назваўшы ў 1950 годзе імем беларуса футбольны клюб

«Дамейка» ў Пуэбла-Дамейка. Чылійскія вуліцы, мястэчкі носяць імя падарожніка. Таксама чылійскі Пік Камунізму ў Андах называецца Пікам Дамейкі. А нядаўна знакаміты сьледзат стаў вядомы і сваёй кнігай падарожжаў, якая сёлета выйшла ў выдавецтве «Кнігаразбор». Выдаўцам прыйшлося добра папацець, каб перакласьці гэты бясцэнны фаліянт зь беларуска-польска-гішпанскай трасянікі, якой карыстаўся славуці аўтар, на нармальную акадэмічную наркамашку. Інакш чым патлумачыць, што твор нашага земляка дайшоў да сучаснага беларуса амаль праз паўтары стагодзьдзі ад моманту яго напісаньня? Так што, як зараз кажучы ў электрычках, прыемнага чытаньня!

«Саюзмультфільм» супраць Ды\$нэя

Супраць-
стаянне
дзвюх
сыстэмаў
закранула
ўсе сфэры
жыцьця, у
т.л. і
мульты-
плікацыю.

Вось ужо больш як дзесяцігодзьдзе на нашых блакітных экранах гарэць дыснэўскія бурундучкі, качкі, мышкі ды конькі замест знаёмых нашых «Саюзмультфільмаўскіх» Карлсона, Віні-Пуха, Матроскіна і Чэ Бурашкі. Шукальнікі канспіратыўнай змовы супраць чалавечтва б'юць у свае «славянскія набаты», пішуць пра хітрых козынь манаха Уолта Дыснэя, які праз свае стужкі прывіваў у дзяцей прагу да гвалту, сквапнасьці, пагарду да хрысьціянскіх каштоўнасьцяў і г.д. Такі спрощаны падыход, аднак не раскрывае сутнасьці пытаньня. Дзяржава, якая нават будавалася б на масонскіх ідэалах добра і справядлівасці, не дазволіла б якому-небудзь злодзею тварыць чорную справу па ператварэньні нацыі ў банду галаварэзаў. Ня гэтак шмат і гвалту ў дыснэўскіх мультыках, як гэта хацелася б аўтару кнігі «Тайныя обшчэства XX века» М. Багалюбава, які разам з іншымі абаронцамі маральнасьці абвінавачваў Дыснэя ва ўсіх грахах. Але затое поўна непрыкрытай этатысцкай і амэрыканскай прапаганды — варты ўзяць для прыкладу хаця б экранізацыю казкі пра Віні-Пуха. Амэрыканскі Віні-Пух больш падобны на нашага Іа. Пух у «Саюзмультфільмаўскай» анімацыйнай версіі — манамажык, зацывлены на ідэі фіке — гаршэчку зь мёдам. Гэты персанаж скарэй сэрцы дарослых і дзяцей. Дзясныні Віні-Пуха ірацыянальныя, ён не прызнае канвэнцыяў, ён жыве як пэст — ад фурышту да фурышту (то бок, ад гаршэчка да гаршэчка). Гісторыя Віні-Пуха — гэта ў пэўным сэнсе персаніфікацыя анархісцкага міту, які на дыснэўскім экране цяжка ўявіць. Ня менш папулярны персанаж савецкага анімацыйнага кіно — Карлсан, які жыве на даху, проста немагчымы ў Амэрыцы. Карлсан, якога ў нас любяць ня менш, а можа нават больш чым на ягонай радзіме ў Сталгольме, тыповы гарадзкі партызан, які жыве па ўласных правілах дзе захоча і робіць што захоча. Нават ягоньне жыцьцё — гэта сват, які ён самавольна заняў, забіваючы на аплату камунальных плаціжоў. Пазытыўны амэрыканскі мультгерой ня можа сабе гэта дазволіць. Герой амэрыканскага мультыка ўвесь час нечым заняты, часцей за ўсё ён ратуе свет. У змаганьні са злом мультышкі выконваюць ролю «маленькіх памочнікаў паліцыі» — гэта ўжо бурундучкі, качкі і іншыя «бэтманты», агенты паліцэйскай дзяржавы. «Саюзмультфільмаўскія» «Трое з Прастакашынна» перавыхавалі дзяржаўнага чыноўніка — пашталёна Печкіна. Тое самае адбываецца ў сьвеце Карлсона — фрэкен Бок на пачатку фільму — проста ўвасабленьне грамадзкага кантролю і пакараньня, у выніку перавыхаваньня працы Карлсона ў канцы фільма набывае чалавечыя рысы. «Трое з Прастакашынна» гэта маніфэст эклягічнага анархізму: група сяброў займае сват, дзе жывуць сабе паводле законаў негвалтоўнай цывілізацыі, у іх эклягічна чысты трактар, «малачко» зноў-такі ад звар'яцелай кароўкі. Лева радыкальныя рухі на Захадзе не магл і марыць пра такую рэкламу! У кароткім артыкуле намагчыма ахапіць усе асаблівасьці анімацыйнага кіно XX стагодзьдзя: можна канстатаваць толькі той факт, што ў супрацьстаянні дзвюх сыстэмаў сьветапогляду мультышкі таксама сумленьня гралі сваю ролю. І перамога адной сыстэмы над другой вызначыла колькасную перавагу на экранах культурных канонаў пераможцаў. Ці будзе XXI стагодзьдзе ў сьветапоглядным сэнсе «стагодзьдзем Уолта Дыснэя»? Усё залежыць ад выбару гледачоў, здольных распазнаць зашыфраванае пасланьне ш такіх простых на першы погляд мастацкіх творах, як мультыкі.

БРАТЫ ЎОРНЭРЫ

Язэп Дзугашвілі

Авальчыкі ням?

Антрапалягічная варажба на каўбасным фаршы

Калісьці «кактэйлем Молатава» называлі ня тое слабаалкагольнае пойма, якім забітыя вулічныя «камкі», а гаручую вадкасць для падпальваньня фашыстоўскіх танкаў і разгону паліцэйскіх кардонаў. Але «Фарш Мікаяна» — гэта ня тое, што засталася пасля Сталінградзкай бітвы ад арміі Паўлюса. Гэта — натуральны мясны фарш, зроблены на мясакамбінатах канцэрну «Мікаян». Назва канцэрну мае самыя непасрэдыныя адносіны да легендарнага наркама. Калісьці аднаму з маскоўскіх мясакамбінатаў было прысвоенае ганаровае званьне «імя А.Мікаяна». Але схавіліся за галаву: «Несалідна! Каўбасы і сардэлькі, вядома, рэч патрэбная, але ж

гэта не калючы дрот, фуфайкі ці іншы стратэгічны прадукт». Перайменавалі. Але кемлівыя масквічы здагадаліся: «Ага! Гэта мясакамбінат, які варыць каўбасы для Палітбюро!» І сталі шукаць каўбасныя вырабы былога Мікаянаўскага мясакамбінату. Каўбасу так і звалі «Мікаянаўскай». Якасьці яе была не нашмат лепшай ад звычайных каўбас, але савецкім грамадзянам было прыемна бачыць сябе ў ліку «далучаных» да панскага, дакладней, намінікпартызнага стала. Быў у гэтым яшчэ адзін архэтыпны элемент — пэўная сакралізацыя савецкай улады, успрымальнае ідэаліі праз страўнік, а не праз сьведомасьць, што паводле Макса Шэлера дае больш эфэктыўныя вынікі. Харчаваньне — гэта першасная патрэба, а сакральнасьці і духоўныя запатрабаваньні homo sapiens і яго набольш дасканальнай формы — homo sovietikus знаходзіцца на вяршыне піраміды і палітычнымі дыяцэліямі ў разлік не ўспрымаюцца. Присутнічаў таксама і элемент рытуальнага паяднаньня абагульненага наркама, нешта накіштат хрысьціянскай літургіі. Апошнія два гадзі расейскія піаршчыкі дагналі фішку, што расейцы крыху перааці «снікерсаў» і «пампэрсаў», таму рэкламныя брэндзі пад уплывам магутнай хвалі «насталыжы» пачалі паціху сплываць у сэмантичнае поле першамайскіх транспарантаў. Прычым адбывалася гэта ўсё і на самым высокім узроўні і на ніжэйшых. Прыняцце Пуціным фактычна савецкага гімну ў

якасьці дзяржаўнага таксама сьведчыць пра бясспрэчную перавагу тэорыі набываў рэфлексаў Івана Паўлава над рознымі фрэйдэсцкімі вычварэньнямі марксізму. Што гаворыць імя «Мікаян» сёньняшняму спажыву харчова-культурнага прадукту? Збольшага амаль нічога, як які-небудзь замежны мясапрадукт «Fleischwurst» ці там «Liberkese». Але гэта сьведчыць пра трываласць традыцыйнага міталогічнага ўспрымальнага рэчаіснасьці, якім зацверджанага прынцыпу: «ўлада харчуйца добра». Сьвінны пратакраты з казкі Оруэла абвясцілі, што паколькі яны займаюцца інтэлектуальнай працай, то яны будуць жыць у гаспадарскім доме, спаць на прасьцірадлах, піць малако, пазьней яны сталі хадзіць на задніх капытах і паліць цыгары. Зараз сытуацыя ў Маскові зьмянілася: прынцып «ўсе жывёлы роўныя, а некаторыя раўнейшыя за іншых», адрадаганьня ў «ўсе нараджаюцца роўнымі, а пасля рабі што хочаш». Для homo postsovietikus няма іншых узораў добра і прыгажосці, чым героі савецкай прасторы. Але грамадства спажываньня можа зрабіць з учарашніх бронзавых помнікаў толькі гуманую ляльку ці цукерку. Гэта і ёсьць рэальны канец ці цукерку. Гэта і ёсьць рэальны канец гісторыі, якая, паводле Маркса, паўтараецца двойчы: раз як трагедыя, другі — як фарс, што на французску азначае тое самае, што на нямецку фарш.

Бандыцкі Галівуд

Былыя пайнкі экрану ўсё больш намагаюцца адхапіць сабе ролю «благаго хлопца»

увогуле яе адпусцілі на парку, і зразна рыхце да выдання свае ўспаміны. Разлічана ўсё цудоўна – бэстсэлэр + блокбастэр, толькі ўявіце сабе, колькі яе былых кліентаў сядзіць на іголках, і каб ня трапіць на экран ці ў кніжку, і мабыць ужо нясуць свае кроўныя залатцы ручку. А для

Джона Малкавіча

граць злчынцаў – звычайная справа. У кішэні актора ня толькі ролі звычайных злчынцаў-галаварэзаў («Турэмны самалёт», «Пульцы»), але й штосьці менш звычайнае, як распусьнік («Небяспечныя сувязі», «Мэры Райлі») і проста пэдафіл («Пачвар»). На гэты раз для Джона задачка паскладаней. У фільме «Тайны школы мастацтваў» ён сыграе копа, які працуе пад прыкрыццём. Але вось незадача – ягоны мастацкія працы робяць поўны фурор на публіку. Ён становіцца прызнаным мастаком і дазваляе сабе ўсё, што толькі прыйдзе ў галаву: напрыклад корчыць з сябе рабаўніка з вялікай дарогі. Адначасова ўсё пачынаюць захапляцца ім як забойцам. Тым часам

Робін Уільямс

закінуў звычай здымацца ў дзіцячых і рамантычных камедыях. Пасля таго, як ён жадаў замачыць Смуччы, а ў фільме «Бяссонніца» забіў дзяўчынку, былы Пітэр Пэн у новым кінаопусе Майка Майлада «Белыя ночы» проста выкрадае труп незнамага, каб выдаць яго за свайго даўно прапаўшага брата. Вядома ж, у ЗША ўсё застрахавана, і за такі няшчасны выпадак можна было адхапіць амаль 1 мільён баксаў. Вось толькі забітым цікавіцца ня толькі галоўны герой. Два нанятых забойцы ўжо даўным-даўно шукаюць зніклае цела. А рэжысэр

Джо Карлахан

увогуле плянуе здымаць пампезны фільм пра жыццё-быццё калумбійскага наркабарона Пабла Эскабара. Пастапоўку гэтага вялізнага кінапалатна сумесна будуць рабіць дзве студыі: Paramount і DreamWorks. Мы ўжо даўно ведаем з розных чутак, на чые грошы здымаліся розныя там «Хросныя бацькі» і «Аднойчы ў Амерыцы», няўжо і на гэты раз Галівуд здымае заказную гістарычна-дакументальную атку пра жытху «ўладу маючых»? Дый адмыц на добрай кінаэпапеі «Валадар коксу» нямнога «чорнага» бабця не пераходзіць паўночнаамерыканскім сябрам. Бо ж толькі афіцыйна маёмасць Эскабарэ ацэньвалі ў 4 мільярды дзяржаў, а колькі яшчэ ў панчохах пасхавана!

Кошкі-мышкі – мошкі-кішкі...

Кінематограф – сьпіць. Няма ні аднаго фільму, каб не было забойцы або забітага. Усе толькі й робяць, што бегаюць і б'юць адзін аднаго, шукаюць і знішчаюць. А каб цікава забіць, патрэбна толькі фантазія абыяцеля. Таму адзінае, што змяняецца з году ў год, гэта спосабы «макрух», якія ад фільму да фільму становяцца больш вычварэнскімі й брутальнымі. Зараз забіваюць ня гэта, як у 1931 годзе. Калі параўнаць сучасныя фільмы і стужкі пра часы «вялікага дэпрэсіяну», можна прасачыць даволі цікавыя тэндэнцыі ў спосабах адпраўлення на той сьвет. Вось некалькі пунктаў падабенстваў і адрозненняў у параўнанні сьмерці ў XX і XXI стагоддзях. Вы падрыхтаваны да забойства? Такім чынам, мы паглядзелі:

ПРАКЛЯТЫ ШЛЯХ
У ролях: Том Хэнкс,
Пол Ньюман, Джуд
Лоу.

BALLISTIC
У ролях: Антоніа
Бандэрас, Лілу Лі.

Пэўныя рэчы, вядома, не змяніліся за 70 гадоў, напрыклад:

1. Абодва злодзея-героя носяць стыльныя капелюшы.
2. Яны маюць кароткія імёны, якія добра запамінаюцца.
3. Абодва героі любяць сваё начальства – больш буйных злодзеяў.
4. Злодзеі любяць дзяцей, адзін любіць так, другі так любіць, але нанятым кілерам забаронена мець дзяцей.
5. Каб пазбавіцца праблемаў, герой ідзе да начальства, зараз ён усё вырашае сам.

А вось новыя тэндэнцыі ў развіцці гангстэркіх стужак, уявіце сабе, усё ж такі мінулі гэтыя 70 гадоў.

1. Хуткасьць руху і падзеяў ужо не 20 мільяў у гадзіну, а ўсё 200.
2. Каб глядачу зразумець, добры гэта аб'ект ці злы, ня трэба расусольваць, дастаткова герою на паўгадзіны зайсьці ў Інтэрнэт.
3. Галоўны злодзей запраўляе ня горадам, а цэлым сьветам.
4. Адзін бос паважае сям'ю работніка, а другі бос ня супраць адбіць дзяўчыну ў падначаленага.
5. Герой 30-х ня мае сяброў, а зараз сябры ёсць, і сябры па няшчасці.
6. Бос усё ж любіць як сына свайго добрага работніка, і шкадуе пра тое, што адбылося. Сучасны бос пазбаўлены такіх якасьцяў і выкарыстоўвае дзіця як кантэйнер.
7. Кроў лёцца ракой – кроў лёцца-льёцца-льёцца, але гэтага не заўважаеш.
8. Герой рэагуе на ўсё што адбываецца і толькі потым забірае ініцыятыву ў рукі, герой адразу ведае чаго хоча.
9. Злодзей 30-х гіне ад звычайнай кулі, сучасны злодзей загінаецца ад ужыўленага ў яго мікрачыпу.
10. Happy Dead / Happy End.

BANKER_KV@YANOO.COM

Ніколь Кідман

– былая жонка Тома Круза, пасля разводу на ўвесь сьвет паказала, як яна добра валодае рускім матам («Дзень нараджэння дзяўчыны») і вілье задам, сыяваючы кутлеты («Мулен Руж»), вырашыла яшчэ адкалоць што-небудзь падобнае. На гэты раз галоўная гераіня фільму «Заплаці дзяўчыны», якую ёй прыдзецца граць, ніхто іншы як шырокавядомая амерыканская зводніца Хайдзі Флэйс, больш вядомая кліентам і ў паліцыі пад паганялам «галівудзкая мадам». Яна займалася тым, што пастаўляла дарагіх прастытутак самым уплывовым людзям ня толькі Галівуду, але й каханазбыльным палітыканам. Жарт у тым, што ў жыцці гэтая мадам за гэтак званы клуб знаёмстваў адхапіла толькі тры гады, а потым

! ТАВАРЫШЫ ДАРОСЛЫЯ ! ХАВАЙЦЕ ВІДЭАКАСЭТЫ АД ДЗЯЦЕЙ !

Кіно вачыма дзіцяці

КАЛІ Я ЗНОУ
ЗАСТАЛАСЯ ДОМА
АДНА, Я
ПАТЛЯДЗЕЛА ВОСЬ
ЯКІ ФІЛЬМ.

Джон – сьціплы служачы банку, ніколі ня быў удалы ў каханні. Марачы сустрэць сьціплую ўдзячную дзяўчыну, ён вырашае знайсці нявесту ў Расіі пры дапамозе Інтэрнэту. Джон знаёміцца з загадкавай дзяўчынай Надзай. Прыезд расейскай явешты ўзарваў саціліву атмасферу маленькага амерыканскага гарадку. Але, калі на дзень нараджэння з'яўляюцца ейныя «кузны» Юры і Алекс, неспадзявана сьвята перарастае ў нешта большае.

ДЗЕНЬ НАРАДЖЭННЯ ДЗЯЎЧЫНЫ
Фільм Джэза Батэрсворт
У ролях: Ніколь Кідман, Бэн Чаплін.

АДЗІН ДЗЯДЗЬКА ПРАЗ КАМПЬЮТАР
ПАЗНАЁМІСЯ З ЦЕЦЯЙ
З РАСІІ

ЯНЫ СУСТРЭЛІСЯ І
ПАСЯБРАЗАЛІ

НА ЯЕ ДЗЕНЬ НАРАДЖЭННЯ
ПРЫЕХАЛІ ЗНАЁМАЯ ДЗЯДЗІ І
РУТАЛІСЯ

ПАСЛЯ СЬВЯТА ЯНЫ ПАЧАЛІ БІЦЬ
ЦЕЦЮ, КРУЦІЦЬ ДЗЯДЗІО І ЗНОУ
РУТАЛІСЯ

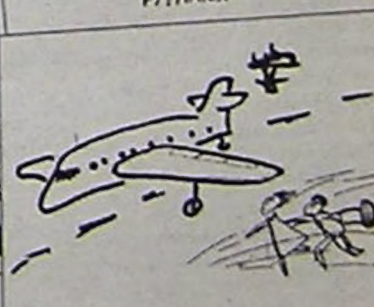
ЁН НЯ ЗЕДАУ, КАМУ МОЖНА
ЗЕРЫЦЬ. ЯГО ПРЫМУСІЛІ СКРАСЫЦЬ
ШМАТ ТРОША, А ЦЕЦЯ РУТАЛАСЯ.

КАЛІ БЛІТЯ ДЗЯДЗЬКІ СІЛАІ, ДОБРЫ
ДЗЯДЗЬО РЫЦЕ З ТРАШЫМ.

ЗА ІМ БЭГЛІ СЬЛЁД У
СЬЛЁД.

У ЦЕЦІ, ЯКАЯ УМЕЛА РУТАЦА ЯК МОЯ ТАТА, БЫЛІ КІТКІ
НА САМАЛЕТ І ЯНЫ РАЗАМ ПАЛІЦЕЛІ І МАСКУ.

ЦЯПЕР Я НЯ ТОЛЬКІ ЗЕДАЮ ЧАТЫРЫ НЕПРЫТОЖНЫЯ СЛОВА,
АЛЕ І УМЕЮ ІХ УЖЫВАЦЬ РАЗАМ!

У Новым Клюбe хутка пачнуць брыць попы

Новыя навевы клубнай моды

«Лісты з Ангбанду»

БЗ набліжаецца

Шмат новай інфармацыі пра арганізацыю фестывалю сярэднявечнай культуры «Белы Замак – 2003» з'явілася на сайце Ордэна Паўночнага Храму alterego.tut.by. Па-першае, ён пераносіцца адна на тры тыдні, а менавіта будзе цягнуцца 21 – 23 сакавіка. Гэта ўжо трэці перанос за апошнія сем дзён. Тамака, што гэтага патрабавалі Дзяцей і Моладзі, у сьценях якога й праходзіць БЗ.

Па-другое, рэзка ўзмацніліся патрабаванні да гістарычнасці касцюмаў для ўдзельнікаў мерапрыемства. Цяпер чалавек, апрануты ў кірзавыя боты, афіцэрску папругу альбо дзедаўскую папаху, не з'яўляецца ўдзельнікам фесту, не рэгіструецца, не атрымлівае бэдж. Ад гэтай меры колькасць удзельнікаў паменшыцца разоў у пяць. Астатнія будуць проста глядачамі, толькі чамусьці апранутымі ў сярэднявечныя касцюмы.

Для дзяўчынак недазваляльнымі лічунца глыбокія дэкальце, але досвед некаторых фесту паказвае, што на дэкальце нават самыя жорсткія журы глядзяць скрозь пальцы. І з задавальненнем глядзяць. І добрая навіна для несумленных рэканструктараў. Не забароненыя сынтэтычныя тканіны. А што рабіць, калі з натуральных у Менску – толькі лён ды бабоўна! Таму адважна йдзіце ў бліжэйшую краму, набывайце ды шыйце. Таксама не забараняюцца прыгожыя стылізацыі, а значыць шматлікія ралевікі могуць быць дапушчаныя на фест, маючы толькі «прыкід, падобны да сярэднявечнага».

Па-трэцяе, у рэшце рэшт, у праграму ўключаны танцавальныя балы. Сьпіс танцаў складае каля дваццаці назваў. Але ён будзе праходзіць адначасова з рыцарскім турнірам. Таму аматарам прыйдзецца выбіраць. Але звычайна танцораў у турніры цікавяць толькі вынікі. Іншая справа – дзяўчынкі, якім і на мужыкоў паглядзець хочацца, і сабе паказаць. Ва ўсялякім выпадку амаль увесь люты на Ордэне будуць працаваць майстар-клясы па танцавальнай падрыхтоўцы да балю. Але да БЗ засталася больш за месяц, таму хвалявацца яшчэ рана. Звычайна ўсе падрыхтоўкі пачынаюцца за тыдзень ды сканчаюцца ў дзень адкрыцця фестывалю.

Цывік Агідны

P. S. Калі вы маеце нейкую інфармацыю, якая датычыцца ралевых, рыцарскіх альбо талквэнскіх падзеяў краіны, пішыце на civic_agidny@tut.by.

Калі па Сьвіслачы не плавае цеплаход з вазым імём на борце, калі вазым імём не назвалі вуліцу ці калгас (з апошнім сьпяшаючыся, бо калгасаў усё менш, а жадаючых шмат), не адчайвайцеся – у вас ёсць шанец убачыць таблічку са сваімі ініцыяламі на... клетцы ў запарку. Не! Ніхто вас не зьбіраецца зьяявольці і пасадаць за крэты. Вам прапануюць «усынавіць» жывёлу – стаць спонсарам запарка. У запаркавай бугальтэры падлічылі, колькі каштуе ўтрыманьне розных зьяроў, напрыклад, на тыгра амурскага патрэбна на дзень амаль 25 тысяч рублёў, харчаваньне кенгуру каштуе 785 рублёў, а залатой рыбкі – 119. Ахвотных дапамагчы пакуль яшчэ няма.

Але, як сьведчаць знаўцы, такая практыка прыцягненьня спонсарскіх грошай распаўсюджаная ў сьвеце. Супрацоўнікі запарку сьцьвярджаюць, што ахвярадаўцы будуць заахвочаныя спонсарствам у сваіх рэкламных мэтах: «Наўзамен мы вешаем шылдачку на вальер, на якой будзе пазначана, што гэтая жывёліна ўсыноўленая тым і тым – прозьвішча, імя, імя па бацьку. Або назва-прадпрыемства і прозьвішча ягонага дырэктара. На паўгады ці на год. Адзінае, што пакуль няма ўпаўненьня, ці пасьпяхова будзе новая акцыя, да якой могуць далучыцца ня толькі жыхары Горадні, але і ўсе аматары жывёлаў. Спонсары змогуць у пэўны час бясплатна наведваць у запарку новых сваякоў».

Здаўна градушнік лічыцца панацэяй ад любой хваробы. Нарэшце і беларускія клубы гарантуюць мэдыцынскую бясьпеку сваім наведнікам

сывым, як Шчукін, брыт-попам? Сытуацыю ратавалі толькі напайпарушны канцэрт Мэрліна Мэнсана, што бяз гукі паказвалі па клубным тэлевізары, ды запрошаныя жывыя гурты. Па-першае, уразілі БЕЗЬ БІЛЕТА, што нарэшце падняліся да ўзроўню поп-анархіскай музыкі, кшталту CHUMBAWAMBA з лідуючым жаночым ваякам ды адпаведнымі тэкстамі на ангельскай трасяніцы, кшталту «стоп бізнэс, уа-ў-уа-ў-уа, уай донт ю». На закуску грамыхалі DRUM XTC, музыка якіх гучыць у рытме зь біццём сэрца цюленя, як было дакладна вылічана Акадэміяй Навук, і, што

было вылічана па бітоках, іх рытмы таксама супадае з ідэальнымі рытмамі для заняцця мастурбаваньня, так што яны добра прапачылі інфантаільных брыт-попэраў. А на заканчэньне яшчэ і абсыпалі іх бязгустоўныя прычоскі снапом іскраў з расілоўнамага шыркульскай напільніка – ціпа новы перформанс, які недасьведчаным малалеткі прынялі за сьветлавое шоў. Карацей, у сэнсе жывога гукі брыт-попам у NC так і не сьмярдзела, таму прапануем нармальным пацанам разабрацца з гэтымі клубамі, падкарэктаваць рэпэртuar і наведнікаў ад гіючага ўплыву Захада.

Ну ня ўмеём мы граць ірландскую музыку.

Не давайце мастацтву волі!

Чарговы збор музычна-беларускамоўна-сярэднявечнага бамонду Менску адбыўся ў сэрэдзі. Канцэрт сэрыі «Легенды Вялікага Княства» прэзэнтаваў гурт «Artes Liberalis» і іх праект «Зачараваны Гай». Сэйшн, як і апошнія падобныя да іх, праходзіў у Палацы Вэтананаў. Анонсы абяцалі шмат беларускай мідэвал-музыкі, фолка ды ірландзкіх матываў. Ужо а палове сьмей у хале залі сабраўся цэлы натоўп. Цікава, што гэты былі амаль тыя ж людзі, што былі на прэзэнтацыі трэцяга альбому СТАРОГА ОЛЬСЫ тыдзень таму. Быў тут і сам ОЛЬСА – у поўным складзе. А ля стала, дзе прадавалі прадукцыю БМА, стала дзяўчынка ў «сярэднявечнай» сукенцы з глыбокім

выразам на твары. Каб яна з гэтым дэкальце зьявілася ў сярэдніх стагодзьдзях, яе б палічылі жрыдай каханьня.

Пачатак быў а сьмей гадзіне. Калі на сцэну выйшлі героі дня, стала зразумела, што Artes Liberalis – гэта два хлопца, тры дзяўчынкі і шмат-шмат інструмэнтаў. «А што гэта за такая балалайка?» – пытаўся задуў мне маленькі хлопчык у маці, паказваючы на нешта кшталту доўгай домры. Маці не магла адказаць.

Канцэрт пачаўся прыгожай інструмэнтальнай музыкай. Г амаль адразу па залі раздаўся грукат падножача цела і яго бутэлькі. Але музыка не спынялася. Некаторыя мэдэляў эпохі сярэднявечча, якія яны ігралі, былі ня тое, штоб добрыя. Ніжэй. У другой частцы канцэрту да інструмэнтаў дадаўся ваяк, як жаночы, так і мужычынскі. Сьпелаліся беларускія народныя песьні, цючыны і прыгожыя. Прыемна цягнула да сну.

Трэцяя частка пачалася нейк нечакана. Салістка Іна Перасецкая ўзяла ў рукі вялікі барабан, лідэр Алесь Жура – ірландскую ваяльнуку (у яе ня трэба дзьмуць, трэба толькі праймаць падмышкай націскаць на стэпавальны мех), акую яны чамусьці звалі дудой. І пачалася каўбасавы! Хуткі ірландскі рытм адразу абудзілі ўсю залю. Ужо на першай мэдэлі слухачы пачалі падтрымліваць выкананьне рытмічным плёсканьнем. Нейкая моладзь падскочыла, ўзялася за рукі і пабегла крутам па залі, напэўна, спрабуючы танчыць Балканку. На наступных мэдэлях яны проста бегалі крутам туды-сюды. А ў сярэдзіне залі, смурны, нібы хмара, сядзеў знаток ірландскай музыкі. Потым ён сказаў пра тюрнэскае гурта: «Гтарыста трэба зьмяніць. Барабан-шчыка – зьмяніць з ігла, каб не тармазіў. Вялічаль трэба проста ўдавіць. Некаторы разоў і дадаць у рэшце рэшт, скрыпку!» Пры ўсім гэтым старабеларускі фолк яны ігралі зусім надзеянна. Атрымоўваецца, як над вяротамі Бухенвальду: «Кожнаму сваё». Хай ірландцы іграюць ірландскую музыку, а мы летім будзем іграць сваё.

У гарадзенскім запарку абвесьцілі акцыю «ўсынаўленьня» жывёлаў

Нічо не панімаю. Калета, мне здаецца, што нашата слава хтосьці ўсынавіў.

Акалагічна, шэф.

Як адцягнуцца Па-мулявінску

Сумнеўна, ці можна назваць адцяганым смутковым канцэрт «Песьняроў» памяці Мулявіна, які адбудзецца 1.02 у КЗМ. Але кошт за квіткі прыемны — ты больш за 15 тысяч.

Па-«альцернаціве»

Аматарам усёйкай немілагучнай музыкі і бессэнсоўнага дыстарманічнага скрыгату шаніце. Два дні запар іх вычварэнскія густы задаваліваюцца ў кюбе тыпу AC (150 крокаў на поўдзень ад аб'екту «Крышталь»). Спачатку 1.02 можа даверлівым першакурснікам і старшакласнікам адціліваюць электронічныя з FAT NOT DEAD (глядзі ж ты! жывыя яшчэ старычкі...) ды іх маральныя падзелынікі з пагрозлівымі назвамі EGO ды ENOTRON. Наступны вечар — таямнічыя і нікому неведомыя гурты, нават на назвах якіх (8-й ШАР, IGNORE BEAT BLOX) іроканскага адцягання, што яны граюць. Цюкка, відань, і арганізатарам, бо ў афішы стыль сэйшну пазначаны проста як «альтэрнатыўная».

Па перцу

Сіні перац-10, як ужо пісала нашая газета, адбудзецца 1.02 і, ня выключана, будзе апошнім. А ў суботу на сцэне тэатру юнага глядача зусім ня юныя Лёнік Нарушэвіч, Дзіма Вайцхоўскі і іншыя «імправізатары» будуць грукіць публіку незразумелага ўзросту сваім лёгкім музонам. Па самыя перцы.

Па-кіношнаму

На фоне чарговай кволай квалі бондаманіі выдасеніўся кінатэатр «Мір» — замест нова-моднай «Здохні ты сёння, а я заўтра» («Аўрора», «Победа»), ён пакізае папярэдні шэдэўр пра маньяка-шпіёна пад назвай «Сьвету не хапае». Шпіёнскую падачу падхоплівае Бярэсьце — да яго нарэшце дацілася вясеньскія стужка «Тры Х». Яксьлед прамыўшы мазгі глядача ў накірунку шпіёнскай параноі, кінагандляры частуюць яго і саладзенькімі пінольямі на псеўдагістарычную тэматыку, кішчэту «Валадар пярсыёўскаў-1» («Камсамолец»), «Астэрыкс і Абэлікс» з Дэпардзэем (выдаўна па тэлеку паказвалі, але хто не пабачыў — вайце ў «Мір»). Астатняя лухта амаль дакладна паўтарае рэпэртуар лістападу 2001. Так хутка і пісачы ня будзе пра што — застанецца толькі спасылкі на архіў даваць. Добрага адцягу!

Санітар,
культурны футуроляг

Джаданс, рэнэсанс... або апэндаун у 1-ой дзеі

Менчукі і госьці сталіцы, бадзяючыся на гораду, мабыць не раз сутыкаліся з плякатам-аб'явай, малюнак на якім нагадваў раздаўленыя памідоры, а надпіс прапанаваў наступнае: «Тэатр пластыкі «ІнЗест» і група ПЛАТО прадставіць спектакль ДК ДАНС (Апендаун у 1-м действе)». Унізе плякату яшчэ было адзначана, што фіерыя гэта адбудзецца 26 студзеня ў ТЮФ. Каб даведацца, што ж такое «Апендаун у 1-м действе», мы вырашылі правесці маленькае сацыяльнае глядачоў, непасрэдна пасля спектаклю.

Сычэпаніда Захараўна, пэнсіянэрка (на выгляд гадоў пад 80):

— Ой, джэтакі, і не пытайцеся! Як бы жнала куды іду, то шаджала б дома. А то думаю: шаджу перад шмерцо наглядку на высокае ішкупства. А яно ж дараго-с-е! Ой-ой-ой! Кажу гэтай прымадоньне ў тэатральных кашах: «Мне на той шпэтакль, што паджэшае». Яна і дала. Каб яе джэці ўсё жыццё хаджылі на такое. Акторы нейкія жамучаныя, аж ляджэць на іх больна. Аджожка на іх штарая, парваная. Мужыканы яшчэ бяднее. Іграюць на чым прыйдзецца: хто на бубны, хто на камянях, хто жываночак трасе. А аджын дыкувогуле, пілу жывайную двуручную ўжаў і брынчыць на ёй.

Не мужыка, а нежражумець што. А акторы ў гэны час поўжаюць па шцэне і мучаць, нібы лажык праглынулі. А потым, джэтакі, прабачце, я жадрамала. А прагнулася ад ляманту. Ёныя абарванцы кідаліся на жрыццалей. Мабыць міластыні прасілі. А яшчэ нейкі голы мужык бегаў па жалу туды-шуды. Я ўжо хацела міліцыю вызываць, але хутка ўсё скончылася. Трэба Аляксандру Рыгоравічу жа актораў ужацца, а то жусім перавядуцца. Шпартшмэнаў, дай яму бог ждароўя, ужо падняў на ногі. Мэдальці пер жаваёвываюць. А вош учора пытаюся ў Францішкі.

Макс, хіновы пацан (з ім кучка інфэраў і хіпапоў):

— Ды вы проста не прыкідваеце, як гэты ДК ДАНС устаўляе! Кайф неперадавальны. Ня кожны ганджубас так торкае. Псыхадэлія поўная. Я і мае сябры проста тарчым. Паболей бы такіх спэтакляў.

Любоў Якаўлеўна, выкладчыца замежнай літаратуры ў «Кульку» (жанчына з шармам балэаўскага ўзросту):

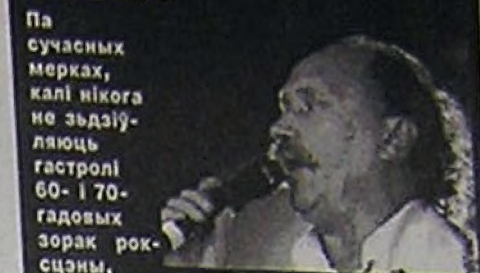
— О, моладзе людзі, если вы не были на нём, вы пропустили шедевр. Словами это практически невозможно передать. Если проводить параллели с другими видами искусства, то: по литературе — это Патрик Зюскинд, по живописи — это Иероним Босх, по музыке — Элмар Шульце. В общем, сходите и сами всё увидите.

Фёдар Пятровіч, рабочы завода «Ударнік» (за руку трымае хлапца гадоў дванаццаці):

— Не хачу выражацца пры малым, а то б я вам сказаў пару ласкавых пра гэты дурдом. Думаў, зваджу сына на дзень народзінаў у тэатр. «Ката ў сапах» пакажу. А яны мне: «У нас «Ката» нямае, у нас зараз ідзе «ДАНС», халера б яго ўзяла. І гэту брэдзяціну дзіцячым тэатр паказвае! А што ж тады дарослым круціць. А яшчэ кажучы, іскусства для народа. Думаем, з вышэй сказанага вы зразумелі, што калі вы пэнсіянэр, то вам лепей схадзіць на клясыку (напрыклад, «Пігмалён», які кожны месяц ставяць у тэатры-студы кінаактора ў «Маскве»). Калі вы жадаеце паказаць нешта дзіцяці, то ідзіце у тэатр ляляк. Ну а калі вы прадзвінута ў мастацтве чэл, то раім вам схадзіць на ДК ДАНС, які, дарэчы, будучы паўтараць 16 лютага.

Пікаса і дзяўчынка на шары,
сацыяльная культураляг

Нэкралёг Або добрае, або?..

Па сучасных мерках, калі нікога не здымаліся, гастролі 60- і 70- гадовых зорак рок-сцэны, Уладзімір Мулявін памёр у самым росквіце свай кар'еры. Шкада, што ў нашай краіне няма традыцыі даваць поп-сьпевакам шляхетныя тытулы, як у Ангельшчыне, нахштат «сэра»: Мулявін — фігура цалкам такога ж маштабу, як нядаўнія намінацыі Джагер і Макартні ды Элтан Джон. Знакам пашанам, якія аддаваліся сотнямі і тысячамі людзей, тых, хто прыйшоў праводзіць вялікага Песьняра ў апошні шлях, можа пазайздросціць любы вайсковец ці палітык.

Сьмерць парадасальным чынам расставіла ўсё на свае месцы, прымірыла ўсе скандалы, якія разгараліся вакол імя Мулявіна і вышліла з бульварных журналоў пару дзясяткаў хвалебных опусаў, на якія тыя скепсілі апошнія некалькі год. Варта ўгадаць карыкатуры на Мулявіна ў БДГ, нашаніўскія артыкулы пра «паўраспад песьняроў», дзе гаварылася, што «песьняры страцілі маральны аўтарытэт» і замест таго, каб заклікаць людзей на барыкады, узбуджаюць у расейскіх мэляманаў настальгічныя пачуцьці па Савецкай Беларусі. На жаль у краіне з нестабільнай эканамічнай і палітычнай сытуацыяй, як Беларусь, мастацтва застаецца расхожай фішкай у палітычных гульнях.

Да нэкралёгаў далучыўся знакаміты «вясёлы сумленьня» Пал Палыч Барадзін, Дзяржаакратар Саюзнага гаспадарства. Той выдаў:

«Песни Владимира Мулявина, исполненные созданным им легендарным ансамблем «Песняры», любимыми миллионами людей в Беларуси и России. Его жизненный и артистический путь — яркий пример плодотворности общих духовных истоков наших народов. Самые возвышенные и добрые чувства воспевал в своем творчестве выдающийся композитор, уникальный аранжировщик народной песни, замечательный исполнитель, душевный человек.» Расейскі сьпявак Шурык Буйноў заявіў, што яны з Уладзімірам Рыгоравічам былі «адной крыві», а Борка Маісееў нават назваў яго сваім старэйшым братам. Пастаянная ўдзельніца Славянскіх базараў Надзежда Бабкіна спадзяецца, што: «Владимир Мулявин всегда будет с нами, ведь даже когда он уйдет на небо, мы все равно будем ощущать необыкновенную духовную связь с ним.» А Леў Лешчанка спароў:

«Я низко кланяюсь Володе, потому что мы прожили огромную жизнь вместе. Она была позитивной, где-то было много и огорчений.» (А ці ня блытае Леўчык Мулявіна з Воўчыкам Вінакурам?) Міністар Культуры Леанід Гуляка аб'явае, што «Государство должно сделать все для того, чтобы эта частичка — в виде музыки, которая осталась нам — в наследство, сохранилась надолго даже после смерти Владимира Мулявина». Застаецца спытаць, а дзе раней была дзяржава, калі ў «Песьняроў» паламаўся апошні магнітафон, калі яны гралі на апарэце 1980 году?

Урэшце ці могуць спробы розных сумнеўных суб'ектаў ад поп-культуры наклацьці цёмны адбітак на сьветлую памяць вялікага Артыста?

ыРэдакцыя

P.S. Мы хочам таксама прызнацца, што Уладзімір Мулявін для супрацоўнікаў нашай газеты быў як бацька. Доўгімі працоўнымі ночамі мы натхняліся «Алесей», «Веранікай» і інш. Прабач, што так позна...

Куток спажыву

Летнія забавы: знайдзі 10 адрозьненняў

Калі вы доўгімі зямнімі вечарамі шукаеце, як сыгнаў Чыж, «дзьверы ў лета», то можаце лічыць, што вы іх нарэшце знайшлі. Імі будуць дзьверы ў бліжэйшы віна-гарэлачны адцягзел, дзе ў заўсёды вестлівай і спагальнай прадаўшчыцы трэба будзе запытацца «віно пладовае, асабліва крэпкае, з канцэнтраваных сокаў» з чароўнай назвай «Летнія забавы». Напой, колеру заходу сонца над Мінскім морам, нагадае вам аб гарачых летніх дзеньках, праведзеных у кампаніі сяброў за смакаваньнем залатых вінаў іных гатункаў (бо гэты — найноўшы, яшчэ цёплыны пасля прыгатаваньня), альбо з кабецінай пад сенью прыгарадных лесанасадка. Аднак заадага настальгаваньне не выпадае, бо нават у такое золькае надвор'е бутэлёчка 0,7 «Летніх забав» зробіць вас усмешлівым, што сонейка, паветра вакол вас — сыякотным (у асноўным дзякуючы драконаваму вопісному подыху з рота — як-

ніак 20%), а вяду ў палонцы, у якую раптоўна захочацца залезьці — гарачай ды парнай, як дачная сажалка ўлетку. Малюнак на этыкетцы выяўляе старамодную парачку на ганку пад кустом, аднак пасля ўжываньня ўжо настойліва нагадвае лася, што тыкаецца мордай у вокны летняга доміку ў пошуках таго, чым бы пажывіцца. І калі ў вас узнікне падобнае жаданьне — чым бы дагнацца — не рабіце той жа памылкі, якую зрабілі мы. У суседняй краме было ўзятае на дэгустацыю віно «Ласкавае лета», якое на першы погляд нічым не адрозьніваецца ад «Летняй забавы»: тыя ж 0,7 залатога колеру «з канцэнтраваных сокаў», той жа вытворца з прыгожай гычатай — УП «Ляўскае» зь вёскі Івава Мядзельскага раёну, падобны водар і ўтрыманыя сыпірты, аднак якія ж гадасьць гэта вясёлае «Ласкавае лета», шаноўныя спадары ілаўцы. Гэты напой можа нагадаць вам лета хіба гэтакімі ж кіслымі тварамі сабутэльніскаў, якімі яны становіцца ў чарэ перад ранішнім адкрыцьцём віна-

водачнай крамы. Такое адчуваньне, што віно сапраўды на іе зь мясцовай г'нацэчкі настойвалі. І адразу становіцца зразумелым, чаму настолькі падобныя этыкеткі і назвы — проста вытворцы хацелі да добрай маркі «забава» прымазаць чарговую атруту для нашых неразборлівых спажывцоў. Абавязкова аданіце нашыя тытанічныя

Не падкуп-
ляйцеся на
падабенства
этыкетак.
Зьлева —
жахлівы
адстой!

высілкі на выпіваньню паганана «Ласкавага лета» ў імя кырсыці вашаму здароўю і душэўнаму спакою і не спрабуйце прамыяць сапраўднае летняе забавы на ўжыную і каварную ласкавасьць. А каб вы не памыліліся, мы зьмяшчам на старонках газеты абедзьве этыкеткі. Добра вывучыце і рабіце высновы.

Готы йнны клуб

